

Eva Rothenborg (FP):

Der synes at herske en vis tvivl i mit parti om, hvorvidt jeg har udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt i min ordførertale, eftersom hr. Bernhard Baunsgaard kom for skade at sige noget, der ikke var 150 pct. negativt, til fremskridtspartiets ordfører. Derfor skal jeg sige, at begrebet ansvar fra fremskridtspartiets side naturligvis ikke er det samme som at bruge flere penge — og slet ikke flere penge, end der er bevilling til. Om nogen yderligere udvidelse med 8 mill. kr. på nuværende tidspunkt, hvor såvel fremskridtspartiet som andre partier med lys og lygte søger at komme frem til de besparelser på finansloven, som eventuelt kan redde stumperne af vores økonomi, kan der selvfølgelig slet ikke være tale om fra fremskridtspartiets side.

Til hr. Poul Dam og den højtærede kulturminister med hensyn til den politiske kunst: jeg sagde ikke socialisme, jeg sagde socialisering. Måske har hr. Schlüter ret, når han siger, at det måske snarere er en begyndende nationalisering, men det er mig i alt fald lige så ubehageligt som det andet.

Jeg kan godt forstå, hvad kulturministeren siger om det private teater, men der er også noget med at skubbe til en hældende vogn, og jeg synes egentlig ikke, der er nogen grund til at fratage det muligheden for yderligere virksomhed.

Til hr. Poul Dam: ja, alt teater og al kunst fra tidernes morgen er politisk, det ved jeg, og der er meget stort og kan være meget stor skønhed i den politiske kunst. Men hvad jeg tager afstand fra, det er — for at citere et direkte eksempel — f. eks., at en lille pige kommer hjem efter en sådan forestilling og siger: mor, er det rigtigt, at alle rige mennesker er onde? For den slags teater er ondere end de mennesker, det beskriver.

Nathalie Lind (V):

Når jeg tog anledning til at nævne det, der står i bemærkningerne om teatre med forskelligt sigte, så er grunden den, at jeg er enig med ministeren i, at enhver teaterforestilling, enhver bog, enhver udtalelse, artikel, musik osv. i sig selv dybest set er et indslag i samfundsdebatten og derfor har et politisk sigte. Men netop på denne baggrund er det, at jeg finder det uheldigt, hvis vi inden for børneteaterområderne opererer med

noget, der ligger ud over dette, altså at der er et specielt politisk sigte. Og på anden måde kan jeg ikke opfatte det — når vi har den tilgrundliggende enighed — når man i bemærkningerne nævner, at der findes såvel politisk som upolitisk teater. Det er det, der forurolicher mig, og det er her, jeg gerne ville have klarhed fra ministerens side, også med henblik på hvordan ordningen senere skal administreres. Kan vi være enige om, at vi ikke skal have missionerende teater? Det kan være højreorienteret, det kan være venstreorienteret, men ingen af delene kan være rigtig, specielt når det er et børneteater, vi taler om; dér må det være den kunstneriske frembringelse og det politiske budskab, der naturligvis ligger heri.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg frygtede jo nok, at der var en fejltagelse et eller andet sted, når fremskridtspartiets ordfører gik så ivrigt op i dette lovforslag. Men man skal altså desværre ikke tage det for alvorligt, hvad der blev sagt. Der kan ikke blive tale om at bruge flere penge til det. Jeg forstod nærmest på de sidste bemærkninger, at der skulle bruges mindre end i øjeblikket. Ja men hvis det her skal gennemføres, så skal staten bruge flere penge, og så skal amterne bruge flere penge. Vist skal der spares, men skal vi da virkelig afskaffe dansk kultur i det hele taget? Skal vi holde op med at støtte den? Det er ikke min indstilling.

Måtte jeg sige i anledning af de bemærkninger, der faldt fra ministeren om styrelsen, at det er jo rigtigt, at 14 amtsrepræsentanter og én fra ministeriet, det er 15, og der skal være 20 i alt, men jeg finder det rimeligt, at vi så meget nøje præciserer, at denne store styrelse bestående af de 20 kun har indflydelse på budgetlægningen. Dér finder jeg det til gengæld rimeligt og afgørende, at amterne har noget at skulle have sagt, da det er dem, der skal betale. Men jeg tror nok, vi kunne fastslå dette på en noget heldigere måde. Et samarbejde om teatret drejer sig nu ikke alene om penge; penge er nødvendigt for kultur, men penge alene gør det ikke.

Poul Dam (SF):

Jeg glædede mig over, at fru Eva Rothenborg indrømmede, at al kunst har et politisk